

A photograph of the Aurora Borealis (Northern Lights) in a snowy landscape. The aurora is a vibrant green and blue light display in the dark sky, with a large, bright green arc dominating the upper half. Below, snow-covered evergreen trees and a small building are visible in the distance. The overall scene is serene and majestic.

Elysanomat

Elysanomat 1 2024, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

ELYn tiedote 1 2024

Sisällysluettelo

- s. 3 Kuulitko? *Antero Rasilainen*
- s. 4 Lähetys on kirkon ydintehtävä
Pekka Kiviranta
- s. 6 Katse eteenpäin - ja ylöspäin
Antero Rasilainen
- s. 9 Juhlien vuosi 2023 *Satu Kivisaari*
- s. 12 In Memoriam - Irma Palomäki
Simo Palomäki/Satu Kivisaari
- s. 14 Vanhaa ja jotain uutta! *Kari Tynkkynen*
- s. 15 Mainos: Lähde keväiseen Viroon 19.-21.4.
- s. 16 Elyn lähetystyöhön 1.1.2024 alkaen
Titta Hämäläinen
- s. 17 Mainos: Elyn 16v-juhla, kevätkokous ja seminaari
- s. 18 Kiitos lähetysrakkaudesta *Merja Kramsu*
- s. 20 Tervehdys Pietarin talvesta!
Petteri Mannermaa
- s. 22 In Memoriam - "Kille" Lyyra *Olli Jokiranta*
- s. 24 Terveiset toimistosta *Virpi Tuominiemi*
- s. 25 Elyn valtakunnallinen kolehtipyhä 8.12.
- s. 26 Tapahtumakalenteri

Kannen kuvat

Satu Kemppainen, Aurora borealis Karstulan yötaivaalla
Virpi Tuominiemi, Taivaanrannan loimotus

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evankeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy, Somero

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. 040 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evankeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evankeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evankeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evankeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka
Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Tili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikakohta: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin. Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkakulujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Kuulitko?

Oletko ollut umpikujassa, jumissa omien ajatuksiesi kanssa? Omat suunnitelmat eivät tunnu vievän eteenpäin. Mistä apua? Milloin viimeksi kuulit jonkun kysyvän: Hei, miten sinä jaksat? Tai olitko sinä se, joka esitit tämän kysymyksen jollekin? Piispa emeritus Eero Huovinen pohti puheessaan piispan virkaa. Hän totesi, se on rankka työ. Olet koko ajan arvostelun kohteena. Kysymys kuuluu: miten jaksat, miten jaksan? Vastaukseksi hän rohkaisi: Ole rehellinen itsellesi, toimi sen mukaan, minkä ajattelet oikeaksi. Silloin voit vastata ihmisten ja Jumalan edessä.

Mistä siis tietää, mikä on oikein ja mikä väärin? Tiedon tulva on niin valtava, että se vaatii suodattamista. Mutta ennen kaikkea kyse on tänäänkin siitä, mistä haet tietosi. Tiede on kehittynyt ja antaa meille koko ajan paljon uutta tietoa, mutta antaako se rauhan sydämeen silloin, kun on olo, että en jaksaa, en ymmärrä, en tiedä? Kaikkiin kysymyksiin tiede ei pysty antamaan vastauksia. Usko on yksi sellainen. Luottamus Jumalaan. Luottamus Jumalan sanaan, Raamattuun.

Raamatussa olevat hyvät neuvot eivät auta, ellei sitä lue. Pyydä siis Raamattuherätystä tähän uuteen alkavaan vuoteen, lue, tutki ja osallistu raamattupiiriin. Kuuntele, olisiko Jumalalla sinulle jotain sanottavaa?

Älä kuitenkaan kuvittele liikojia. Että et enää tekisi virheitä, sillä niin se ei mene. Paavali on puhutteleva esimerkki innokkuudesta Herran työssä. Apostolien tekojen luvussa 19 kerrotaan mellakasta Efesossa. Paavali oli julistanut evankeliumia ja paikallinen hopeaseppä loukkaantui siitä. Hänen valmistamiaan hopeakoruja ei menisi enää kaupaksi, koska Paavali opetti, että ne liittyvät epäjumalanpalvelukseen. Kun mellakka oli syntynyt, Paavali halusi itse mennä paikalle, mutta hänen ystävänsä estivät häntä. Paavali, Jumalan mies, oli tekemässä virheen. Jumala laittoi ystävät estämään häntä tekemästä tyhmyyksiä.

Kirkossa ja kristillisessä järjestössä jokaisella, myös sinulla on oma ääni. Sinulla on suu, jolla voit kertoa, miten sinä asian ymmärrät. On hengellistä väkivaltaa, jos ihminen vaiennetaan niin, että omaa mielipidettä ei saa sanoa tai sitä ei uskalla tuoda julki. Meitä kutsutaan kunnioittavaan vuoropuheluun toisin uskovien kanssa. Meillä ei ole viimeistä sanaa, mutta tunnemme Hänet, jolla se on. Jätetään hänelle se, mikä hänelle kuuluu.

Presidentti Sauli Niinistö mainitsi muutama vuosi sitten uudenvuoden puheessaan: *”Kun halua aitoon keskusteluun ei enää ole, lisääntyy tahallinen väärinymmärtäminen.”* Vaatii rohkeutta sanoa: En tiedä. Minulla ei ole vastausta tähän kysymykseen, mutta olen avoin kuuntelemaan. Jumala puhuu tänäänkin Raamatun sanassa, Jumala puhuu toisen ihmisen kautta, oletko valmis kuuntelemaan, ottamaan vastaan? Joskus jopa tapahtuu kuten Bileamille, kun hän sai kuulla, kuinka aasi puhui hänelle. Älä halveksi häntä, jonka kautta kuulet Jumalan puheen, vaan tee, kuten ymmärrät, että on oikein ja näin säilytät hyvän omantunnon.

Tämä Elysanomat-lehti kertoo Elyn toiminnasta vuonna 2023, työntekijät kertovat työstään ja kokemuksistaan ja raamattuopetuksessa Pekka Kiviranta kertoo, mitä on kristittyjen yhteys. Kiva, kun olet kuulolla, josko saisit kuulla.

Toivon sinulle Taivaan isän siunaamaa armon vuotta 2024.

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kuva: Eija Rasilainen

Lähetys on kirkon ydintehtävä

Jeesuksen seuraajilleen antama kaste- ja lähetyskäsky on monille hyvin tuttu. Rippikouluissakin tätä on opiskeltu ulkoa: *”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: Kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kansanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”* Matt.28:18-20 Jeesus siis puhui seuraajilleen, ystävilleen. Nämä Jeesuksen ystävät muodostivat myös ensimmäisen seurakunnan. Ja heille Jeesus antoi tehtävän: Kutsukaa kaikki mukaan. Ovet seurakuntaan ovat avoinna. Sinne on jokainen tervetullut ja sieltä lähdetään ympäröivään maailmaan viemään kutsua: Tule sinäkin mukaan.

Tämä ei ole tokikaan ainoa kohta, jossa Jeesus tämän tehtävän seuraajilleen antoi. Pääsiäisen, ylösnousemuksen jälkeen Jeesus ilmestyi seuraajilleen ja Apostolien tekojen mukaan eräessä tällaisessa kohtaamisessa Jeesus sanoi heille: *”Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.”* Apt.1:8

Tämä on vähän kuin koko Apostolien teot -kirjan sisällysluettelo. Jerusalemissa Jeesus ristiinnaulittiin ja siellä hän myös kuoleman voittajana herätettiin kuolleista. Siellä myös ensimmäinen seurakunta syntyi. Mutta hiljalleen se laajeni ympäröivään alueeseen, koko Juudeaan, sitten Samariaan, jossa asui myös ei-juutalaisia. Ja sieltä evankeliumi levisi eteenpäin. Apostolien teot seuraavat sitä, kuinka evankeliumi lopulta saavutti silloisen Välimeren alueen suurvalan Rooman pääkaupungin. Mutta toki kirkko kasvoi myös etelässä ja idässä.

Jeesuksen sanat kuvaavat selkeästi, mistä tässä kaikessa on kyse. On kyse Jumalan lähetyksestä. Jumala lähetti Poikansa. Jeesus avasi anteeksiantamuksen tien Jumalan luo. Jeesus lähettää omansa viemään tätä viestiä ja siinä Pyhä Henki on voiman, rohkeuden ja viisauden antajana.

Ennen ristin tapahtumia Jeesus rohkaisi monin tavoin oppilaitaan. Yksi rohkaisun sana oli: *”Te saatte puolustajan, minä lähetän hänet Isän luota. Hän, Totuuden henki, lähtee Isän luota ja todistaa minusta. Myös te olette minun todistajiani, olettehan olleet kanssani alusta asti.”* Joh.15:26-27

Ensimmäisen helluntain ihme sitten kertoi sen, miten tuo lupaus toteutui. Ylösnoussut Jeesus oli ilmestynyt ystävilleen monia kertoja, mutta se ei kuitenkaan vielä avannut ovia. Kerrotaan, että oppilaat pysyttelivät muilta ihmisiltä salassa, sillä he pelkäsivät, miten heille kävisi, mutta kun Pyhä Henki laskeutui, tilanne muuttui täysin.

Erään kerran Apostolit joutuivat Suuren neuvoston eteen kuultavaksi, koska he olivat puhuneet kansalle Jeesuksesta ja kaikesta, mitä Jeesus oli tehnyt. Heitä kiellettiin jyrkästi opettamasta Jeesuksesta. Heitä myös sen ajan tavan mukaan ruoskittiin varoitukseksi, etteivät he enää näin tekisi. Mutta heistä kerrotaan: *”Apostolit lähtivät neuvostosta iloisina siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden. Entiseen tapaan he joka päivä opettivat temppelissä ja kodeissa ja julistivat, että Jeesus on Messias.”* Apt.5:41-42

Tuollainen rohkeus ja näköala ei avaudu ihmisen lujasta päätöksestä, vaan siinä Jumalan Pyhä Henki osoittaa voimansa. Ja edelleen vainottujen kristittyjen keskuudessa on nähtävissä samanlaista rohkeutta eri puolilla maailmaa.

Mutta koskaan Jeesuksesta kertominen ei ole ollut vain sanoja, puhetta. *”Jos veljenne tai sisarenne ovat vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa, niin turha teidän on sanoa: ’Menkää rauhassa, pitäkää itsenne lämpimänä ja syökää hyvin,’ jos ette anna heille mitä he elääkseen tarvitsevat. Näin on uskonkin laita. Yksinään, ilman tekoja, se on kuollut.”* Jaak.2:15-16

Jumalan Pyhä Henki avaa silmät näkemään jokaisessa ihmisessä Jumalan ainutkertaisen luomuksen, Hänelle rakkaan ja tärkeän. Siksi mekään kristittyinä emme voi katsoa lähimmäisemme hätää välinpitämättömänä. Jokainen ihminen on minun lähimmäiseni. Sillä aina se, miten kohtaan toisen ihmisen, kertoo enemmän kuin se, millaisia sanoja käytän. Siksi lähetyksessä aina on kyse kokonaisuudesta. Teot ja sanat kuuluvat yhteen. Usein juuri teot avaavat korvat kuulemaan myös niitä sanoja, joita suustani lähtee. Mutta aina lähetyksen ytimenä on se, mitä Jeesus oppilailleen sanoi: Tehkää minun opetuslapsikseni, kastakaa ja opettakaa. Vanhan kristinopin (vuodelta 1948) sanoin: *”Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia.”* Sillä usko Jumalaan luo sellaisen turvallisen pohjan elämälle, joka kantaa

Olarin seurakunnan kirkkoherra Antti Malinen ja Antero Rasilainen allekirjoittamassa syksyllä 2023 yhteistyösopimusta Elyn lähetystyön tukemisesta Virossa. Sopimuksella pastori Oiva Hujasesta tuli Elyn nimikkolähetetti 1.11.2023 alkaen.
Kuva: Markus Silvola

silloinkin, kun kaikki muu sortuu. Se kantaa silloinkin, kun minulta riisutaan kaikki ja on siirryttävä ajasta ikuisuuteen. Silloinkin minun turvanani on Jeesus Vapahtaja.

Siinä on turva eri tavoin epäonnistuneelle ja elämässä asioita rikkoneelle. Sillä jokainen meistä tekee elämässä monia virheitä, joskus tahtomattaan, joskus ihan tietoisesti. Se kertoo siitä, että myös synti on todellisuutta. Eikä vain minun ulkopuolellani, vaan minussa, ajatuksissani, sanoissani, teoissani, laiminlyönneissäni. Kaikessa. Mutta juuri sitä varten Jumala lähetti poikansa maailmaan, jotta hän voisi tehdä tyhjäksi nämä synnin seuraukset. Ristin sovitus toi täyden anteeksiantamuksen. Viereisellä ristillä riippuvalle rikolliselle Jeesus sanoi vahvat sanat: *"Totisesti, jo tänään olet minun kanssani paratiisissa."* Luuk.23:44

Siinä ei ollut aikaa, eikä voimia selittelyille, miksi kaikki oli mennyt elämässä niin, että tällainen rangaistus oli siitä seurannut. Nyt oli kyse siitä armosta, jonka vierellä riippuva Vapahtaja toi. Sinä saat kaiken anteeksi. Aivan kaiken.

Ristin ryöväri ei ollut väärin tuomittu syytön uhri. Hän oli rikollinen, oli tehnyt tekoja, joista sen ajan oikeuden mukaan seurauksena oli kuolemantuomio. Mutta hän sai anteeksi, pääsi taivaaseen. Niin suuri on armo. Siksi me emme koskaan kohtaa ihmistä, jonka synti olisi niin raskas, ettei sitä koskaan voi saada anteeksi. Varmasti voi ja varmasti saa. On kyse Jumalan työstä, Kristuksen täydellisestä uhrista. Ja siksi sinäkin voit olla varma, että se koskee sinua. Tässä ja nyt. Sellainen Vapahtaja meillä on. Sellaisesta Vapahtajasta meidät on kutsuttu kertomaan, lähellä ja kaukana.

Suomen kirkon lähetysnäköalat eivät tällä hetkellä ole kovin valoisat. Useat lähetysjärjestöt ovat taloudellisissa vaikeuksissa, toimintaa on ollut pakko supistaa, lähetettä ei enää lähetetä uudelle työkaudelle. Taloudesta vastaavat joutuvat miettimään, miten eteen tulevista laskuista selvitään. Yleisessä kielenkäytössä yleistynyt kovien, loukkaavien sanojen käyttö ja vastakkainasettelun kärjistyminen uhkaa tarttua myös kirkolliseen keskusteluun. On vaarassa unohtua, että erilaisuus ei seurakunnassa ole eripuraisuuden lähde, vaan kutsu keskusteluun, yhteisen näköalan vahvistamiseen. Paavali käyttää seurakunnasta kuvaa ihmisruumiista, jossa on erilaisia jäseniä, mutta jokainen niistä on osa kokonaisuutta, tarpeellinen. (Room.12:3- ja 1Kor.12:12-)

Pyhä Henki on aina yhteyden rakentaja, ylläpitäjä. Ennen ristin tapahtumia Jeesus rukoili seuraajiensa puolesta. Siinä rukouksessa hän sanoi myös näin: *"Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut."* Joh.17.21

Ei ole kyse vain siitä, että olisi mukavampaa, jos kaikki kristityt voisivat toimia yhdessä toinen toistaan, erilaisuutta kunnioittaen, vaan on kyse todistuksen uskottavuudesta. Siksi tänäkin aikana meiltä Kristuksen todistajilta odotetaan avoimuutta, halua keskustella, yhteyden rakentamista. Kun me haluamme eri tavoin rakentaa ja tukea Evankelisen lähetysyhdistyksen työtä lähetysten saralla, me emme toimi toisia lähetysjärjestöjä vastaan. Kun me pidämme ELYn asiaa esillä kotiseurakunnissamme, tuomme avoimesti esille sen, miten ELY voi palvella seurakuntaa sen miettiessä, miten se voi parhaalla tavalla täyttää oman tehtävänsä olla Kristuksen todistajana paitsi oman seurakunnan alueella myös laajemmalti, aina maan ääriin saakka.

Pekka Kiviranta

Katse eteenpäin – ja ylöspäin

Elyn toimintaa vuonna 2023 sanoin, numeroin ja kuvin

Maaliskuussa 2022 pidetyssä vuosikokouksessa jäsenkunnan kanssa yhdessä hyväksyimme toimintasuunnitelman ja talousarvion silloin vielä kaukana edessä olevalle vuodelle. Teimme sen toiveikkaina, olihan silmiemme edessä jo ainakin keltainen valo: ei enää punainen – odota, kohta se vaihtuu. Ja vaihtuihan se, 11.11.2022 kirkolliskokous hyväksyi Elyn kirkkomme lähetysjärjestyksi. Mikä ilo, mikä kiitollisuus, mikä toiveikkaus ja mitkä mahdollisuudet. Kun nyt vuoden vaihduttua katsomme taaksepäin mielen täyttää hämmennys. Meillä oli suuremmat odotukset, teimme työtä sen eteen, että kasvumme olisi ollut nopeampaa. Ja olihan, varsinkin menojen kasvu. Rohkeasti olemme katsoneet eteenpäin, ottaneet uskon askelia, tietämättä, mihin tämä tie lopulta johtaa. Mutta jokainen askel on otettu rukoillen ja Taivaan isän tahtoa kysellen ja johdatusta pyytäen. Vaikka taloudellisesti vuosi oli raskas ja tulee olemaan selkeästi alijäämäinen, emme koe, että työmme olisi ollut turhaa. Ei varmasti ole ollut. Kuinka paljon olenkaan saanut palautetta yhteistyökirkkoiltamme

Elyn hallitus kokoontui syysseminaarissaan Tallinnan 1200-luvulta juontuvan tuomiokirkon sakastissa vanhan kaupungin Toompean mäellä. Vas. Ari Salminen, Jani Latva-Nikkola, Antero Rasilainen, Maria Pitkäranta, Erja Kuhalampi ja Vuokko Orjala.

Kuva: Tarja Laurila

vuoden aikana, kiitosta siitä, että ystävät Suomessa muistavat, rukoilevat ja uhraavat heidän puolestaan. *”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.”* Room.8:28

Ystävien kohtaaminen ja Siionin kanteleen laulut, kahvihetket, elämäkokemusten jakaminen, sitähan kristittynä eläminen on, yhteistä matkan tekoa, taivastien kulkemista. Monet rakkaat ystävät saimme jättää Taivaan isän turvallisiin käsiin odotamaan ylösnousemuksen aamua. Samaan aikaan iloitsimme uusista jäsenistä, saimme uusia ystäviä, vastuunkantajia ja rinnalla kulkijoita. Taivaan isä on kulkenut kanssamme kaikkina päivinä, myös myrskyn ja epävarmuuden tunteiden keskellä. Silloin sitä emme aina huomaa, mutta jälkepäin on tärkeää sanoa: Kiitos Taivaan isä huolenpidostasi, anna minun yhä kasvaa armossasi ja rakkaan Vapahtajan tuntemisessa.

Tilinpäätös valmistuu maaliskuun aikana, tuotot ja menot ovat selvillä kevätkokouksessa 13.4. Tampereella, kun tilinpäätös esitetään jäsenkunnan hyväksyttäväksi.

Muutamia nostoja vuodesta 2023

1. Armoa ja iloa ihmisille – Elyn työ tutuksi

Vuosi 2023 oli yhdistyksen viidestoista toimintavuosi. Pyrimme tavoittamaan uusia seurakuntia, tekemään Elyn työtä tutuksi, painatimme esitteitä, laajensimme Elysanomien levikkiä ja lehden sisällössä pyrimme huomioimaan myös seurakuntien työntekijöitä kiinnostavia kirjoituksia. Voimavaramme eivät edes riittäneet kaikkeen siihen, mitä ajattelimme ja toivoimme, mutta kuluja tästä kaikesta syntyi enemmän kuin olimme laskeneet. Ilon aiheena oli palvelusessamme olleen musiikkisihiteeri Heini Kataja-Kantolan panos Elyn tutuksi tekemisessä. Radiohartaudet YLE1-kanavalla, päivän lauluristeily Viroon, Siionin kannel 2 -laulukirjan lauluhetket, oli vauhtia ja monenlaisia tilanteita, ei ainakaan voi sanoa, että emme olisi yrittäneet!

2. Taloudesta

Seurakuntien lähetystyölle osoittamalla taloudellisella tuella katettiin kaikki lähetystyöstä aiheutuneet kulut, se on valtava kiitoksen aihe, olemme lähetysyhdistys! Valitettavasti korona jätti jälkensä ja monen osallistuminen on vaihtunut ”nojatuulikirkkoon”. Myös uskollisten lähetystyötä tukevien ja uhraavien ihmisten ikääntyminen näkyi lähetystilaisuuksiin osallistuvien määrän laskussa. Kun tilaisuuksien määrä vähenee, se näkyy suoraan lähetystyölle kerättyjen kolehtien määrän laskussa, jäimme tavoitteestamme noin 30 000 €. Pettymys oli myös suurten seurakuntayhtymien tiukka linja talousarvioavustusten jakamisessa. Toimintasuunnitelmaamme kirjasimme, että ”seurakuntayhtymien talousarvioavustuksia arvioimme kuitenkin saavamme jo kuluvan vuoden aikana ja siksi talousarviossa on kasvatettu maltillisesti seurakunnista tulevaa tukea yhdistyksemme lähetystyön hyväksi.” Kun tämä ei toteutunut ja samaan aikaan lähetystyön tuotot laskivat, niin menot kuitenkin kasvoivat.

Vaikka talousarviossa ylitykset ovat pieniä, ne vaikuttivat siihen, että menot ovat huomattavasti suuremmat kuin tuotot. Rahasta puhuminen on meille evankelisessa herätysliikkeessä vaikeaa. Meille työntekijöille tilanne on myös haastava, emme ole totuneet pyytämään rahaa, olemme siinä huonoja, myönnän sen. Samaan aikaan tiedän, että moni ystävä kipuilee kanssasi saman asian kanssa, halu olisi antaa, mutta kun ei vain pysty. Älkäämme murehtiko omista varoistamme, pyydetään Jumalalta, kaikkien hyvien lahjojen antajalta, rikkaalta isältämme, että hän antaisi meille annettavaa.

Edelleen kipuilemme sen kanssa, miten saamme kotimaantyön ylläpidettyä ja mielellään kasvatettua panostamme sillä sektorilla! Jokaisella lähetystyöntekijällä on oma kannatusrengas, iloitsen uusien työntekijöiden mukanaan tuomasta rohkeasta ja innostavasta otteesta, mukaan on tullut uusia ihmisiä, uhraajia ja esirukoilijoita. Eihän tätä työtä kukaan yksin pysty tekemään, täytyy olla lähettäjä, rukoilijat ja uhraajat, sitten työ menestyy. Älkäämme unohtako tätä. Lähetystyö lähtee aina liikkeelle lähettävästä seurakunnasta, ihmisistä, tukijoista, rukoilijoista, ja sitä seuraa taloudellinen tuki.

MobilePay (12374 on Elyn lahjoitusnumero) ja verkkopankissa maksaminen ovat tulleet monille tutuiksi, ja tämä suuntaus jatkuu. On pysyttävä mukana teknisten apuvälineiden käyttämiseksi, jotta lähetystyön tuotot eivät siksi pienene.

*Kaido Soom, Tarton yliopiston lehtori piti mielenkiintoisen esityksen virolaisten uskonnollisuudesta ja kirkon haasteista tänään Elyn Viro-seminaarissa Tampereella 25.3.2023.
Kuva: Satu Kivisaari*

3. Työntekijäresurssien lisääminen kotimaassa

Elyn palveluksessa oli palkattuja kokoaikaisia työntekijöitä vain neljä. Se on vähän, kun ottaa huomioon laajan toimintamme; teimme yhteistyötä yli 200 eri seurakunnan kanssa ja monessa seurakunnassa toimintamme oli säännöllistä. Jumala on ollut hyvä ja työntekijämme ovat pysyneet terveinä, työtä on tehty kutsumustietoisesti, palvelen ja venyen. Satu, Virpi ja Heini, tästä työtoveruudesta olen kiitollinen. Mielelläni olisimme tätä toveruutta jatkaneet vielä Heinin kanssa, mutta hän palasi marraskuussa koti-seurakuntaansa kanttoriksi. Mutta Heiniä siteeraten: *"Kyllä me siikkaria vielä lauletaan."*Näin teemme, niin uskon ja toivon.

Kuinka monta vapaaehtoista meillä onkaan ollut mukana, tilaisuuksia on suunniteltu, valmisteltu ja toteutettu. Etelä-Pohjanmaan aluejohtaja Satu Kivisaari kertoo tästä arkisesta työstä omassa kirjoituksessaan. Te vapaaehtoiset, te olette meille valtava aarre ja ilon aihe, on hyvä kiittää jokaisesta teistä Taivaan isää. Hän antakoon ilonsa sydämiinne.

Meillä oli halu, meillä oli toive, että jo vuoden 2023 aikana olisimme voineet palkata kotimaan työhön uuden työntekijän vastaamaan seurakuntayhteyksistä. Valitettavasti emme pystyneet toteuttamaan tätä toivettamme, edelleen teemme työtä sen eteen, että toimintamme kotimaassa voisi jäməkoiytyä ja olisimme todella tunnollisia ja asiamme hyvin hoitava lähetysjärjestö.

4. Lähetystyön työntekijäresurssit

Ilon ja kiitoksen aihe on lähetystyön voimakas vahvistuminen. Uusia nimikkosopimuksia solmittiin syksyn aikana 20 seurakunnan kanssa! Nämä sopimukset konkretisoituvat vuoden 2024 aikana ja vaikuttavat talouden tasapainottumiseen.

Vuoden 2023 alusta Elyn lähetystyöntekijöiden määrä kasvoi yhdellä, kun Anu Mannermaa aloitti Elyn ja Wycliffe Raamatunkääntäjien yhteislähetinää raamatunkäännöstyössä Venäjällä. Lisäksi tuimme kahdeksaa kansallista työntekijää: Virossa 3, Venäjällä 3 ja Sambiassa 2. Vuoden 2023 aikana otimme kaksi rohkeaa askelta: Palkkasimme pastori Oiva Hujasen 1.11. alkaen lähetystyöntekijäksi Viroom 50 % työpanoksella ja 50 % Etelä-Suomeen lähetykskasvatustyöhön ja teimme päätöksen Titta Hämäläisen lähettämistä Viroom 1.1.2024 alkaen 50 % työsuhteeseen. Olkaa tervetulleita joukkoomme Oiva ja Titta. Jatkamme työtä ja rukousta edelleen uusien lähetystyöntekijöiden lähettämiseksi, kun vain ne kaksi kriteeriä täyttyvät: On ne, jotka siunaavat ja tukevat sekä taloudellinen kannatus saadaan kokoon. Työtä on paljon ja Ely on olemassa, että ilosanoma voisi tavoittaa mahdollisimmat monet ihmiset.

*Pastori Oiva Hujanen siunattiin Elyn työhön kesäjuhlien kiitosjuhlan yhteydessä Ilmajoella 22.10.2023.
Kuva: Satu Kivisaari*

5. Juhlia ja tapahtumia

Kevätkokous, Viro-seminaari ja vuosijuhla pidettiin Tampereella 25.-26.3. Saimme Kirkon lähetystyön keskuksen johtajan Risto Jukon mukaan juhlaamme, samoin Viron kirkon lähetyskeskuksen johtajan Leevi Reinaron ja toimistopäällikkö Samuel Reinaron. Kaido Soom, Tarton yliopiston lehtori piti mielenkiintoisen esityksen virolaisten uskonnollisuudesta ja kirkon haasteista tänään.

Evankeleisia kesäjuhlia vietettiin Ilmajoella 5.-6.8. Satu Kivisaari ja Sirpa Keski-Antila joukkoineen valmistivat upean juhlakokonaisuuden yhdessä Ilmajoen seurakunnan työntekijöiden kanssa.

Syyskokous ja kiitosjuhla pidettiin Ilmajoella 22.10., Pekka Kiviranta saarnasi messussa ja Oiva Hujanen siunattiin Elyn palvelukseen.

Siionin kannel -risteily Tallinnaan toteutettiin 7.6. Vierailimme Tallinnan tuomiokirkossa, lauloimme ja tapasimme Kari Tynkkysen.

Uusi vuosi, armon vuosi, siitä lähdemme liikkeelle. Kristuksen lunastustyö sinun, minun, meidän kaikkien edestä on työmme perusta. Olemme kalliisti lunastettuja Jumalan lapsia. Tätä sanomaa meidät on kutsuttu elämään todeksi ja viemään kaikkialle maailmaan. Isän haltuun, olkoon vuosi 2024 siunauksesta rikas meille kaikille.

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Juhlien vuosi 2023

Evangeliset kesäjuhlat Ilmajoella vietettiin elokuussa 5.-6.8.23 Etelä-Pohjanmaan Opistolla. Oman kokemukseni ja saadun palautteen perusteella juhlat onnistuivat loistavasti ottaen huomioon edeltävien vuosien hiljaiselon (koronavuodet). Jos arvosana juhlille pitäisi antaa, niin antaisin 10-. Toki työtä tehtiin tähän arvosanaan paljon, mutta tunnelma oli kaiken aherruksen keskellä ja juhlassa iloinen ja armollinen. Olen kiitollinen siitä, että saimme riittävästi talkoolaisia ja runsaasti juhlakansaa paikan päälle. Ohjelmat, tarjoilut sekä muut järjestelyt sujuivat mutkattomasti. Sirpa ja Timo Keski-Antila vastasivat monista juhliin liittyvistä tehtävistä yhdessä JIK-KA alueen ystävien kanssa ja heille tästä suuri kiitos! Yhteistyö Ilmajoen seurakunnan ja Etelä-Pohjanmaan Opiston kanssa toimi upeasti. Kaikki halusivat tehdä parhaansa ja vieläpä yhdessä. Kun Korpisaarisalin juhlahetkestä astui opiston aurinkoiselle pihamaalle, jossa kuului iloinen puheensorina, lapset leikkivät, ystävät tapasivat toisiaan ja ilmassa leijui lätyn ja kahvin tuoksu, aivan täydellistä! Mistä sitten se miinusmerkki tuli (10-)? Aikanaan oma isäni totesi, kun vein allekirjoitettavaksi kokeita, että aina voi parantaa! Varmasti juhlilla oli asioita, joita olisi voinut tehdä paremmin, mikä meidän eteläpohjalaisten tietenkin on vaikia myöntää, mutta me jokainen teimme sen, mihin pystyimme rukousten saattelemana ja Jumalan siunausten kannattelemina. Tärkein, mikä jääköön juhlilta sinullekin mieleen, olkoonkin juuri tuo Jumalan siunaus ja Rauha, joka välittyi puheista ja lauluista, ehtoollishetkestä, rukouksista, ystävien tapaamisesta ja yhdessä olemisesta. Kiitos teille kaikille talkoolaisille, puhujille ja esiintyjille, yhteistyökumppaneille sekä juhlavieraille, teitte juhlat!

Kesäjuhlien lisäksi vuoden aikana oli lukuisia muitakin juhlia. Lähetysjuhlassa kesäkuussa Kurikassa saimme siunata matkaan lähetystyöntekijämme Merja Kramsun, joka vieraili useissa nimikkoseurakunnissaan vuoden aikana. Alavuden ja Lappajärven

seurakunnissa saimme olla rukoilemassa lähetystyöntekijöiden Anu ja Petteri Mannermaan puolesta ja kuulla heidän terveiset Inkerin kirkosta. Kesäjuhlien kiitosjuhlassa lokakuussa Ilmajoella matkaan siunasimme Oiva Hujasen, joka lähti lähetystyöhön Viroon. Lähetysten äärellä olemme myös olleet Lyhtyilloissa, jotka aloitimme Lapualla syksyn aikana, ja ne toimivatkin nyt uusina lähetyspiirimuotoina.

Kesäjuhlilla lauantain lounaalla piispa Matti Salomäki puolisoineen sekä Ahti Ranto ja Antero Rasilainen (selin). Kuva: Timo Keski-Antila

Kokkolan lähetyssopen toimintaan osallistuvat Keski-Pohjanmaan Elyn ystävät vastuuvuorollaan. Lähetyssopin sekä Kaarlelan päiväkahvitilaisuuden tuotoilla on tuettu nimikkolähetti Kari Tynkkysen työtä Virossa. Keski-Pohjanmaalla kirkkopyhiin ja seurojen lisäksi toteutimme syksyllä yhteistyössä Lohtajan seurakunnan kanssa Laavulta laavulle -tapahtuman. Elyn laavulla soi Kanteleen laulut Juha Orjalan säestäessä haitarilla. Nuotiotarjoiuista vastasi Vuokko Orjala ystävineen.

Kirkkopyhiä ja Siionin kannel -seuroja oli lähes viikoittain viime vuoden aikana myös Etelä-Pohjanmaalla. Kurikassa, Lapualla ja Seinäjoella järjestettävillä myyjäisillä on tuettu kotimaantyötä. Perhekirkkoja järjestimme yhdessä Ylihärmän, Soinin, Teuvan ja Keuruun seurakuntien kanssa. Osassa näistä oli myös aarrearkkutapahtumat kirkkopyhän yhteydessä. Kauhavan seudulla vietettiin perinteistä isovanhempi lapsenlapsipäivää sekä Laula kanssain -tilaisuuksia, jotka edelleen keräävät vuodesta toiseen lapsia ja aikuisia pääsiäisen laulujen ja sanoman äärelle. Miesten- ja naistenpäiviä toteuttivat Kauhavan Ely-ystävät. Onnelliset vaeltajat runoryhmä (ohjaaja Anneli Lähdesmäki, Erja Kuhalampi, Ulla Latomäki, Sini Koski) vierailivat seurakuntien tilaisuuksissa esittämässä runomusiikki-esitystä, jossa pohdittiin elämän maallista ja hengellistä matkaa musiikin ja runojen kautta. Harri Kuhalammen ja Kari Lähdesmäen raamattuopetukseen on ollut mahdollista osallistua seuroissa ja raamattuilloissa. Monet ystävät ovat olleet näitä lukuisia tilaisuuksia toteuttamassa: saarnaajina, seurapuhujina, raamattuopet-

tajina, musiikissa, tilaisuuksien emäntinä ja isäntinä sekä monissa muissa tehtävissä. Lämmin kiitos teille jokaisille!

Heinin ja Virpin kanssa saimme olla yhdessä syyskuussa esittelemässä Elyn työtä lähetysseminaarissa hiippakuntakartanossa Kuortaneella ja samalla tapasimme muita lähetyssjärjestöjen työntekijöitä ja vastuunkantajia. Keski-Pohjanmaan Ely-ystävät olivat edustamassa ELYä Oulun hiippakunnan lähetyssjuhlassa Ranualla.

Elyn Etelä- ja Keski-Pohjanmaan vastuuryhmät ja tiimit ovat kokoontuneet säännöllisesti viime vuoden aikana ja myös tälle vuodelle 2024 on suunnitelmia ehditty tehdä.

Jumalan siunaus sinua kantakoon tänäkin vuonna.

Yhteistyöstä kiittäen,

Satu Kivisaari

Ukrainalaiset tytöt lauloivat maakunnallisessa joulujuhlassa Seinäjoella.

2024 tulevia tapahtumia

Lähetystyöntekijävierailut:

Merja Kramsu ja Kari Tynkkynen vierailevat maaliskuun aikana Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla.

Nikolas Bakajika Sambiasta vierailee seurakuntien lähetystilaisuuksissa syys-lokakuussa Kurikassa, Ilmajoella sekä Kokkolan seudulla.

Retket Etelä-Pohjanmaalta:

13.4. Elyn kevätkokous, Tampere (ks. s. 17)

19.-21.4. Retki Viroon (ks. s. 15)

7.-9.6. Retki kesäjuhlille, Hamina:

Reitti: Lapua - Seinäjoki - Kurikka - Jalasjärvi - Tampere - Lahti - Kouvola - Hamina

Varaa paikkasi ja **ilmoittaudu** mukaan:

p. 040 415 9416/Virpi Tuominiemi

Maakunnalliset ja valtakunnalliset tapahtumat:

18.8. Miestenpäivä Palojärvellä, Kauhava

15.9. Elyn kirkkopyhä, Seinäjoki, piispa Matti Salomäki, Kallion srkn kanttori Tommi Niskala

21.9. Naistenpäivä Kauhavalla

20.10. Elyn kirkkopyhä ja syyskokous Kurikassa

15.-17.10. Aarrearkkuleiri kaikenikäisille Karstulan Opistolla, Pekka Kiviranta ja Satu Kivisaari

Joulukuussa joulujuhlat Seinäjoella ja Himangalla.

Lähetysjuhlat:

Oulun hiippakunnan lähetysjuhla Oulunsalossa 30.8.-1.9. Mukana Merja Kramsu ja K-P:n Ely-ystävät.

Lapuan hiippakunnan lähetysjuhla, Seinäjoki 30.8. Mukana Satu ja E-P:n Ely-ystävät.

Elyn kolehtipyhä 8.12.

Useita Elyn kirkkopyhiä ja Siionin kannel -lauluhetkiä seurakunnissa.

Lisätietoa tapahtumista:

<https://www.evankeliset.net/kalenteri/>

In memoriam

Irma Ida Maria
Palomäki o.s. Talvitie

s. 10.12.1937 Alahärmä
k. 1.10.2023 Alahärmä

*Emme arvanneet päivänä syksyisen, ett oli päiväsi viimeinen.
Tuli lähtösi meille niin odottamatta, monet kiitokset jäivät lausumatta.
Jäi ahkera työsi muistoksi meille, hyvän sydämen ohjeet elämän teille.*

”Äitini oli tänä kesänä pyöräillyt yli 600 km ja halusi saada lisää pyöräilykilometrejä, kun oli vielä suhteellisen lämmin syksyinen sää. Hän muisteli, kuinka nuoruudessa joutui pyöräilemään paljon huonoja teitä ja huonolla pyörällä. Nyt oli toisin. Kun kaupan ovella kohdattiin noin tunti ennen tuota kohtalokasta onnettomuutta, äitini toi esille tyytyväisyyttä, että kotiinpäin mennessä on vielä myötätuulikin. Ei sitä olisi uskonut, että vielä samana iltana olimme isän kanssa äidin vuoteen vierellä teho-osastolla, eikä toivoa äidin toipumisesta annettu. Niin vakavat vammat olivat. Ajattelin siinä äidin kuolinvuoteen vierellä, että hän sai pyörällä myötätuulessa suoraan hänelle niin rakasta Jeesus-tietä pitkin taivaan kotiin. Se, että äitini otettiin taivaan kotiin Mikkelinpäivänä, enkelien ja lasten päivänä, osoittaa mielestäni myös Taivaallisen Isän huolenpidosta äitiä kohtaan. Voisiko tämän sopivampaa lähtöpäivää olla meidän äidille, jolle oli tärkeää olla, viettää aikaa ja tehdä aikoinaan työtä lasten ja nuorten parissa”, näin muisteli hautajaisissa rakasta äitiään perheen poika Simo Palomäki.

Irma Palomäki oli syntynyt vuonna 1937 äitinsä Ellin synnyinkodissa Jaakkolassa Alahärmän Perkiömäessä, josta he sitten muuttivat Hanhilan kylään isänsä Jorma Talvitien ja hänen vanhempiansa kotipaikalle. Irman lapsuudenkodissa laulettiin virsiä ja hengellisiä lauluja sekä hiljennettiin iltarukoukseen. Luotto Taivaan Isään tuli jo lapsena, kuten Irma on muistelmissaan kertonut. Talvi- ja jatkosota vaikuttivat Irman elämään. Isä oli rintamalla yli 4 vuotta. Kodin ja maatalouden työt tulivatkin Irmalle ja hänen kahdelle pikkusisarukselleen tutuiksi jo lapsena, mutta aikaa jäi myös leikeille ja harrastuksille. Irma oli mukana mm. 4H:n maatalouskerhotoiminnassa, rippikoulun jälkeen seurakunnan nuoriso-, kerho- ja pyhäkoulutoiminnassa. Myös laulaminen ja runolausunta olivat Irmalle tärkeitä harrastuksia. Jo lapsena hän esitti paimenessa lehmille runoja, usein ladon katolta, että paremmin kuului. Irma opiskeli myöhemmin Kaustisen sekä Karkun Evankelisilla Opistoilla, missä myös Siionin kanteleen laulut tulivat hänelle tutuiksi.

Irma tapasi tulevan Mikko-puolisonsa ensimmäisen kerran Kaustisen Opiston toveripäivillä kesällä 1956. Naimisiin he menivät pääsiäisenä 1960. Palomäkeen remontoituun kotiin Irma muutti vappuna 1961. Perheeseen syntyi viisi lasta: Leena, Simo, Sakari, Pasi ja Miika. Lastenlapsia on 19, lastenlastenlapsia 14. Miniät ja vävyt mukaan lukien perheväkeä Palomäellä on yhteensä yli 50. Irma ja Mikko ehtivät olla yhteisellä avioliittomatalla yli 63 vuotta. Näiden vuosien aikana he järjestivät useita perheleirejä omalle perhekunnalleen ja serkuksille kotonaan. Irma piti suurena rikkautena sitä, että hänellä oli iso perhe ja suuri jälkeläisten joukko. Hän koki muutenkin saaneensa elää rikkasta elämää. Muistelmissaan Irma on kertonut *”Kun on paljon väkeä, tuota jälkikasvua, ja kun jokaista haluaisi muistaa, ajatella ja rukoilla, niin lyhyt konsti on huokailla. Huokaista ylöspäin, vaikka työn ja toimen keskellä, että muista nyt Herra sitäkin lasta.”*

Vaikka Irma teki päätyönään kodin- ja maatalouden emännän töitä, hänellä oli myös kiinnostus ja kutsumus kirkollisiin luottamustehtäviin ja hengelliseen työhön. Irma toimi Alahärmän seurakunnan luottamustehtävissä sekä myöhemmin nuorisotyöntekijänä vuosina 1974-1983 ja osapäiväisenä pyhäkoulusihteerinä vuoteen 1998 saakka. Vapaaehtoisena pyhäkoulunopettajana Irma toimi yli 40 vuoden ajan. Irma Palomäki oli mukana myös Evanke-lisen lähetysyhdistyksen toiminnassa yhdistyksen perustamisesta saakka. Hän oli Elyn vastuuryhmän jäsen puolisonsa Mikon kanssa. He olivat järjestämässä lukuisia Elyn tilaisuuksia muiden vastuuryhmän jäsenten kanssa mm. naisten- ja miestenpäiviä, Siionin kannel -seuroja, kirkkopyhiä, hiljaisen viikon iltakirkkoja. Irman läsnäolo ja työ Laula kanssain -tilaisuuksien järjestelyissä oli merkittävä. Hän järjesti useina vuosina laulutilaisuuksia kouluille ja kirkkoon lapsille ja aikuisille pääsiäisen aikoihin. Irman sydäntä lähellä olivat ne pienimmät. Hänellä oli toivo siitä, että jokainen lapsi saisi kuulla rakastavasta taivaan Isästä. Irma, joka rukoili muiden ihmisten puolesta, kutsui ihmisiä seurakunnan ja Elyn tilaisuuksiin kuulemaan Jumalan sanaa. Näistä ja monista muista Ir-malle tärkeistä aiheista olemme saaneet kuulla runo-muodossa Irman lausumana ja nämä ru-not ovatkin tuoneet vuosien saatossa toivoa ja lohtua monen ihmisen elämään. Lämmöllä ja kiitollisuudella muistamme rakasta Irma-ystä-väämme ja hänen työtään Evankelisen lähetys-yhdistyksen työn hyväksi.

Satu Kivisaari, Simo Palomäki

Ote Irman päiväkirjasta:

Aamuja, päiviä, iltoja ja öitä, niistä se elämä koostuu ja aika rientää. Niin vierivät vuodet ja vuosikymmenet. Näistä koostuu elämä ja pitkäkin elämä tuntuu lyhyeltä; kun sitä katselee taaksepäin. Jumalan johdatuksessa olen saanut olla kaiken aikaa. Eipä sitä itse olisi osannutkaan elämäänsä suunnitella. Tärkeintä, että on saanut elää Jumalan, Tai-vaallisen Isän hoidossa. Mitään ei tapahdu hä-nen sallimattaan.

Mikko ja Irma, taustalla Kauhavan kirkko.

Vanhaa ja jotain uutta!

"Minä opetan sinua", sanoo Herra. "Minä osoitan sinulle oikean tien. Minä neuvon sinua, katseeni seuraa askeleitasi." Ps 32:8

Hyvät nimikkoseurakunnat, hyvät esirukoilijat ja Viron työn tukijat!

Syksyllä olin yhdessä Venäjän lähettien kanssa Pietarissa, jossa pidimme lähettien kokouksen. Matkustin junalla Kouvolaan ja sieltä Anteron kyydillä kohti Pietaria. Rajalla meni kaikki hyvin, samoin takaisin tullessa - kiitos esirukoilijat! Myös lähettipäivät olivat hyvin onnistuneet.

Kuluneena vuonna oli runsaasti hautajaisia; yhtenä päivänä hautasin 59 urnaa yhteishautaan Kullamaalla. Kunnanjohtaja soitti minulle aiemmin ja pyysi, että toimittaisin hautauksen uurnille. Vaikka oli hautajaisia, niin olivat myös yhdet häät. Olin aiemmin muistuttanut saarnassani, että ihmiset eivät enää vietä häitä ja se oli puhutellut niin, että sain vihkiä yhden parin kristilliseen avioliittoon. Vihkitilaisuus oli romanttinen, vaikka Mihklin kirkko oli kylmä.

Joulukuu oli kiireinen. Kuun alussa oli Kullamaalla kirkkokonsertti, jossa oli 200 esiintyjää. Kirkko oli melkein täynnä kuulijoita, vaikka kirkossa oli miinusasteita. Konsertti oli kuitenkin mahtava. Sekakuorot eri puolilta Viroa olivat tulleet esittämään mm. Rudolf Tobiaksen musiikkia. Tobiaksen syntymästä tuli kuluneeksi viime vuonna 150 vuotta.

Vanhainkodin jouluhetki oli liikuttava. Kiitos muuramelaisille, jotka toivat joululahjoja. Vein seurakunnan joulutervehdyksen seniorien joulujuhlaan ja pidin joulukirkon Kullamaan koululle.

Jouluaattona oli 3 jumalanpalvelusta, joissa kaikissa oli runsaasti väkeä. Kullamaalla oli kirkko jälleen melkein täynnä. Oli kiva päättää työt näihin tilaisuuksiin.

Kiireiseen joulukuuhun kuului myös muutto Suomeen kotimaanjaksolle. Ystävä tuli minua auttamaan muutossa ja niinpä saimme ajoissa kaiken kuntoon ja suunnan kohti Suomen Turkua.

Sain paljon joulutervehdyksiä nimikkoseurakunnista ja lahjojakin. Yksi lahjoista oli Lohtajan seurakunnan suuri ja kaunis seinäkalenteri, jossa oli koottuna meiltä nimikkoläheteiltä jokaiselta 3 kuvaa. Minä olen päässyt tammikuun kuvaan yhdessä Mihklin hopealeiriläisten kanssa. Kuvan yhteyteen oli liitetty ylläoleva hieno raamatunteksti. Suuri kiitos Lohtajan seurakunnalle.

Uuden vuoden otimme vastaan "mamma"-kissan kanssa kahdestaan. Viimeiset tavarat sain asuntooni eilen 20.1.

Toivon tällä kotimaanjaksolla näkeväni teitä runsaasti.

Taivaan Isän Armohoitoon

Kari Tynkkynen

Viron lähetti/kotimaanjaksolla

Lähde keväiseen Viroon

19.-21.4.2024

Tule mukaan Elyn ryhmämatkalle Viroon yhdessä Tuusulan, Haminan ja Elimäen seurakuntien kanssa. Tutustumme Elyn ja seurakuntien yhteisiin lähetyskohteisiin ja lähetteihin Tallinnassa, Sauella ja Tartossa. Matkalla mukana Antero Rasilainen ja muita Elyn työntekijöitä.

Lähtö pe 19.4. klo 10.30 Helsinki, Länsisatama Tallink Myster -laiva. **Paluu** su 21.4. klo 18.00 Viking XPRS -laivalla Katajanokalle.

Majoitus hyvätasoisissa hotelleissa: pe-la Tallinnassa Europa-hotellissa ja la-su Tartossa Dorpat-hotellissa.

Matkan hinta 330 €, sis. matkat ja majoituksen 2hh huoneessa (yhdessä hengen huoneesta lisämaksu).

Ruokailut järjestetään seurakunnissa (omakustanteina).

Linja-autokuljetus Hamina-Kotka-Koskenkylä-Helsinki ja Tallinna-Tartto-Saue-Tallinna.

Tiedustelut Antero Rasilainen:

antero.rasilainen@evangeliset.net | p. 045 134 4634

Sitovat ilmoittautumiset 27.2. mennessä Elyn toimistolle: ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

Vastuullinen matkanjärjestäjä Kouvolan Matkatoimisto Oy.

Jokaisella matkustajalla tulee olla mukanaan voimassa oleva passi tai kuvallinen EU-henkilökortti. Suomen/EU:n kansalainen ei tarvitse tälle matkalle viisumia. Viroon ei tarvita koronastodistusta, eikä negatiivista koronastodistusta.

Elyn lähetystyöhön 1.1.2024 alkaen

Hei!

Olen Titta Hämäläinen, reilu viisikymppinen diakoni-lähetystyöntekijä. Koska olen ELYssä ihan uusi, aloitan esittäytymisellä. Olen kasvanut maatilalla Puumalassa, jossa myös kävin kouluni. Lukion jälkeen tieni vei mutkien kautta Järvenpään diakoniaopistoon, josta valmistuin joulun alla 1995. Diakoniaopisto tutustutti minut Viroon, joka on siitä lähtien ollut elämässäni merkittävässä roolissa. Viimeiseen opiskelukevääseen kuului kansainvälinen harjoittelu, jonka halusin suorittaa Etelä-Virossa Häädemeesten seurakunnassa. Kiinnostus Viroon syntyi tuolloin lähinnä siitä, että ärsyynnyin opettajien hehkuttaessa Brittein saarilla sijaitsevaa projektia, jonne meidät kaikki haluttiin lähettää – sekä siitä, että pelkäsin tuolloin suuria kaupunkeja. Pieni Pärnun eteläpuolella sijaitseva maalaispitäjä tuntui kovin houkuttelevalta suurkaupungin rinnalla. Sinne sitten päädyin, puhtaasti vironkieliseen ympäristöön osaamatta enempää kuin kaksi lausetta paikallista kieltä. Seurasi kahden kuukauden kieli- ja kulttuurikylpy, jonka päättyessä en halunnut lähteä enää Suomeen. Itse asiassa myöhästyin vähän lähtöäni kotimaahan, mutta olihan sieltä lopulta tultava pois. Minuun jäi elämään unelma, että vielä joskus saisin asua ja työskennellä Virossa.

Valmistuttuani tein nuorisotyönohjaajan ja diakonin töitä ensin Helsingissä ja sitten monta vuotta Kirkkonummella. Varhaisnuoriso- ja nuorisotyö, joita eniten tein, vei mukanaan. Yhteydet Viroon kuitenkin säilyivät. Lähetystyöhön en ollut ikinä haaveillut lähteväni. Eräs ystäväni houkutteli minut mukaan Suomen Lähetysseuran esikoulutuskurssille, jossa kuulimme lähettien kokemuksia eri maista. Joka viikonlopun jälkeen totesin: "No, ei tarvitse tuohonkaan maanosaan lähteä – en sovi sinne." Aloin kuitenkin ymmärtää lähetystyötä enemmän – en ollut sitä aiemmin edes kovin paljon ajatellut.

Sitten, vuosituhannen vaihteessa, Viron luterilainen kirkko alkoi kutsua lähetystyöntekijöitä sisarkirkoistaan. Työparini, joka oli jo vuosia käynyt kouluttamassa Viron vapaaehtoisia nuorisotyöntekijöitä, lähti kahdeksi vuodeksi Viron kirkon nuorisotyön palvelukseen. Kun hänen työ kautensa oli päättymässä, alettiin etsiä uutta työntekijää. Ensin innostuin, sitten säikähdin ja peräännyin. Ajattelin, etten selviä enkä jaksaa. Lopulta alkoi tuntua, että jos nyt en lähde, kadun sitä lopun elämäni. Niin lähdin kahden vuoden määräaikaiselle työkaudelle. Se kausi kesti lopulta 15 vuotta.

Lapsityöntekijöiden kesäpäivien päätöshartaus Pilistveren kirkossa Virossa. Olemme tässä yhdessä erilaisina ja eri-ikäisinä Jumalan edessä, Hänen lapsinaan. Päivien aikana koottu maisema, johon olimme koonneet luonteenpiirteitämme, lahjojamme, unelmiamme ja niitä asioita, mitkä elämässä ovat hyvää, sai vielä viimeisen lisän esirukousaiheidemme muodossa. Kuva: Triin Salmu

Palasin Suomeen kesällä 2020, kun Lähetysseura lopetti työntekijöiden lähettämisen Eurooppaan. Koska jonnekin piti muuttaa, muutin Lappeenrantaan. Olen täti nyt jo kahdelle ihanalle pikkuiselle, ja he asuvat vanhempineen Lappeenrannassa. Siinä oli tarpeeksi syytä muuttoon! Toisetkaan perheenjäsenet eivät ole kaukana. Lisäksi Lappeenrannasta pääsee melko nopeasti Helsingin satamaan. Suomeen paluun jälkeen olen tehnyt sijaisuuksia, ja näköjään keskittynyt lähetyssihteerin töihin. Yllättäen huomasi olevani niihin myös paperien mukaan pätevä. Tällä hetkellä olen 50 % työajalla Lauritsalan seurakunnan lähetykskasvatussihteerinä ja puolikas ELYn lähetystyöntekijä. Iloitsen suuresti tästä mahdollisuudesta. Uskon näiden töiden myös tukevan toisiaan. Yhteys Viroon on säilynyt ja olen mahdollisuuksien ja voimien mukaan pyrkinyt olemaan mukana työssä lasten ja nuorten hyväksi koko ajan. Olen myös oppinut, että yli voimiensa ei voi tehdä, vaikka haluaisikin.

Tuntuu hyvältä sopia taas palaveria tuttujen ihmisten kanssa. Paljon on tuttua siellä, mihin palaan, mutta paljon on myös muuttanut. Kun palasin Virosta Suomeen ja opettelin taas elämään täällä ihan oikeasti, yllätyin siitä, miten paljon yhteiskuntamme oli muuttanut. Nyt mietin, kuinka paljon Viro on muuttanut vähän yli kolmen vuoden aikana. Se jää nähtäväksi.

Päätyönäni on yhteyden pitäminen lapsityöntekijöihin, koulutus- ja yhteyspäivien järjestäminen heille yhdessä toisten kanssa sekä perinteiset lapsityöntekijöiden kesäpäivät. Toivon, että saamme lisättyä myös Raamatun opetuksen tarjontaa, jotta saisimme uusia ihmisiä uskaltautumaan mukaan pyhäkoulun opettajiksi. Tätä työtä ei tehdä yksin, ja siksi haluan jättää teille muutamia rukousaiheita. Kiitos, että saan jakaa työtoveruuden kanssanne!

Näiden asioiden puolesta haluan kanssanne rukoilla:

- Lapset ja nuoret sekä Suomessa että Virossa.
- Viron kirkon lapsi- ja nuorisotyöntekijät, jotka miltei poikkeuksetta tekevät työtään vapaaehtoisina.
- Kevään ja kesän tapahtumat, jotta niihin löytyisi sekä apuvoimia järjestämiseen että osallistujia.
- Oman työni aikatauluttaminen, kahden työn yhteen sovittaminen.
- Että osaisin tarvittaessa sanoa myös ei, ja viisautta siihen, milloin se pitää sanoa.

Iloa, valoa ja siunausta kevääseesi!

Titta

Elyn 16-vuotisjuhla, kevätkokous ja seminaari

13.-14.4.2024 Tampereella

*Paita
kalenteriin...*

Linnainmaan srk-talo (Korpikodinkatu 2)
Aleksanterin kirkko (Pyynikin kirkkopuisto)

Alustava ohjelma

La 13.4. Linnainmaan srk-talo

klo 11 Keittolounas

klo 12 Kevätkokous, avaus pj. Jani Latva-Nikkola

kahvit

klo 14 Seminaari: "Koulutamme, varustamme ja lähetämme." Vapaaehtoisten ja vastuunkantajien yhteisen jakamisen iltapäivä.

klo 16 Kahvit + suol. kahvileipä

klo 16.30 Siionin kannel -lauluhetki ja viikkomessu, saarna Kari Tynkkynen

Su 14.4. Lähetyspyhä Aleksanterin kirkko

Messu klo 10, lit. Sanni Frisk, saarna Oiva Hujanen, Cantilene-kuoro, johtaa Sylvia Heikkilä

Kirkkokahvit

Lähetysjuhla

Lisätietoa: www.evangeliset.net

Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n

sääntömääräinen kevätkokous

la 13.4. klo 12 alkaen Tampereella Linnainmaan srk-talolla (Korpikodinkatu 2).

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, Hallitus

La 13.4. Päiväretki kevätkokoukseen Tampereelle Matkareitti: Lapua - Seinäjoki - Jalasjärvi - Tampere. Tarkemmat tiedot ilmoittautumisen yhteydessä. **Ilmoittautuminen 5.4. mennessä** p. 050 5636079/Satu Kivisaari

Armoa ja iloa ihmisille

Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Evangeliset kesäjuhlat Haminassa 7.-9.6.2024

- lisätietoa seuraavissa lehdissä

Kiitos lähetyksrakkaudesta

**Armon vuoden, uuden vuoden,
meille annoit Jumala.
Saimme jälleen tilaisuuden
armostasi iloita. SK 33:1**

Kuinka joku voi viihtyä Venäjällä?

Kuinka ihmeessä Sinä voit asua Venäjällä? Eikö siellä ole aivan kamalaa?

Kummallista, en ole koskaan ajatellut, että kotikaupungissani Pietarissa olisi jotenkin kamalaa!

Toisaalta olisi kovin outoa pitää kaikkea täällä ihanana, helppona ja upeana.

Lumisateessa, liukkaita kohtia jalkakäytävissä varoen tai metron ihmismassan keskellä, kun hiki virtaa topatakin selkämukseen, ei olo ja elo aina niin ihanalta tunnu.

Mutta kuitenkin, raskainakin aikoina ja vaikeina hetkinä Jumala, usein yllättävällä, salatulla ja kuin verhon läpi antaa merkin itsestään. Armo tulee ihan lähelle, sydämen kohdalle. Tämä tapahtuu usein läheisen ja joskus ihan tuntemattoman ihmisen kohtaamisen kautta. Musiikin ja taideteoksen äärellä aika myös ikään kuin katoaa ja ehkä voimme pienen hetken tuntea olevamme aivan jossain muualla: Voisiko sen tulkita viestiksi lohdutuksen Jumalalta? Joskus joku rakennus kirkastaa mielen.

Tai Kazanin tuomiokirkon katolle vuosi vuoden jälkeen nostetut isot kirjaimet, jotka mudostavat lauseen: Kristus syntyy, kiittäkää. Kirkon eteen on pystytetty upea joulupuu ja sen vieressä on kaunis seimiasetelma. Siinä he ovat: Jeesus-lapsen perhe, miljoonakaupungin ihmismassan keskellä, sen valtaväylän vieressä.

Merja Pietarin jouluvaloissa.

Merja ja Pankkisillan kullatut leijonat ja siltaa koristava enkeli-jouluvalo.

Piispa Laptev, kirkkoherra Jakusov ja tiedottaja Oksana Dyba tutkivat tulevan Kemin kirkon suunnitelmia.

Ennätyksyleisö Inkerin kirkon joulujuhlassa Pyhän Marian kirkossa.

Kuva vas: Siunaa ja varjele meitä, Korkein kädellä.

Kuvat: Merjan kotialbumi ja Inkerin kirkon tiedotus

Tänä vuonna uutta mieltä tarvitsemme kaikki me. Uutta sydäntä ja kieltä sinulta siis pyydämme. SK 33:2

Aika, jota elämme, on hyvin outo. Monta murhettakin on vuoden matkalla täällä kirkossa ollut, mutta enemmän on ollut iloa yhteisestä matkasta. Pyhän Marian kirkko seisoo edelleen: urkujen pauhu tervehtii sisään tulijaa, evankeliumi kutsuu ihmisiä iloon, toivoon ja vapauteen.

Nyt on erityisesti kirkon aika. On rukouksen ja työn aika. Evankeliumi antaa myös suojan ja lohdutuksen maailman myrskyjen keskellä. Haluan myös nostaa esiin tiedottajamme Oksana Dyban, Karjalan Kontupohjassa. Oksana on erinomaisella tavalla auttanut tuomaan Kontupohjan seurakuntaa ja koko Karjalan rovastikunnan työtä esille Inkerin kirkon mediassa. Se ei ole tänä aikana aina niin helppoa. Ohjelma-aikaa on saatu myös Karjalan televisioista ja radiosta. Suuri huoli on Karjalan pappispuhlasta. Jospa nuoret teologit kuulisivat Karjalan seurakuntien kutsun!

Uskoa ja toivoa, yli kaiken rakkautta anna, Jeesus, matkalleme, sinua näin rukouksemme. SK 33:2

Oma työni on saanut jatkua, vaikka kansainvälisten suhteiden hoitamisessa on nyt kyllä omat haasteensa!

Iloitsen kuitenkin erityisesti yhteyksistä Luterilaiseen Maailmanliiton, Saksan ja USAn sisarkirkkoihin. Projektit ovat pyörineet ja raportit lähteneet, vaikka vierailuja ei pahemmin ole.

Suuri suru ja menetys oli Suomen Pääkonsulaatin sulkeminen. Nyt sitten pidämme yhteyksiä Suomen Suurlähetystöön Moskovassa. Suhteet eivät tietenkään enää voi olla niin tiiviit, jo pelkästään matkojen ja henkilöresurssien vuoksi.

SuomiTalo kuitenkin toimii edelleen. Sen yhteen "kellarihuoneeseen" siirryin minäkin muutamaksi viikoksi Keskuskanslian remontin tieltä. Sinnittelin puoli vuotta remontin keskellä, mutta kun seiniä alkoi kaatua ympärillä, niin katsoin paremmaksi korjata tietoneeni kainalooni ja muuttaa majaa. Remontti oli kyllä jo tarpeen: onhan edellisestä remontista pitkälti

yli 20 vuotta ja materiaalit eivät silloin olleet vielä kovinkaan laadukkaita. Onneksi aina uskollinen työtoverini Nina oli korjannut arkistoni talteen. Onhan siihen tallennettu melkoinen osa kirkon kansainvälisten suhteiden historiaa.

Uskon silmin katsomaan, jäljissäsi kulkemaan ohjaa Hengelläsi meitä pyhän totuutesi teitä. SK 33:3

Jospa jaksaisimme katsoa maailmaan uskon silmillä. Luottaen Hyvän ja Armollisen Jumalan apuun, väsymyksen ja toivottomuuden hetkinä muistamaan pyhän kasteemme liittoa. Jumala ei luovu meistä. Hän on uskollinen, vaikka joskus tuntuisi kuinka kamalalta!

"Juhlitaan siis Herrassamme, kaikki kansat päällä maan. Kiitos Vapahtajastamme yhteen ääneen lauletaan. Nyt jo täällä matkalla, sitten siellä kotona." SK 397:3

Lämmin kiitos teille kaikille, jotka jaatte iloni ja murheenikin Inkerin kirkon työssä.

Kiitos uskollisille nimikkoseurakunnille kaikesta tuesta ja esirukouksista.

Kiitos lähetysrakkaudestanne.

"Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus."

1.Kor 13:13

Lähetin Merja

Tervehdys Pietarin talvesta!

Vuonna 2023 vaimoni Anun kanssa matkustimme runsaasti Suomen ja Venäjän välillä, mikä on toisaalta käynyt vähän raskaaksikin. Toisaalta se oli hyvä, koska pystyimme näin viettämään aikaa myös nuorimmaisemme Oulan kanssa, joka asuu Helsingin kodissamme. Oula tuli syksyllä täysi-ikäiseksi, mikä on helpottanut tilannetta paljon, sillä olemme nyt saaneet olla rauhassa Venäjällä pidempiä jaksoja.

Venäjänkielisestä jumalanpalveluksesta 21.1.2024.

Ilonaiheita

Keskeinen osa työtäni on edelleen suomenkielinen jumalanpalveluselämä Pyhän Marian seurakunnassa. Ilahduttavaa on ollut kahden teologianopiskelijan, Nikitan ja Dmitrin, osallistuminen jumalanpalvelusten toimittamiseen syksystä alkaen. Nikitalla on suomalaisia sukujuuria ja Dmitri on oppinut suomen kieltä aikoinaan Skuoritsan inkerinsuomalaisessa seurakunnassa. Dmitri valmistaa tänä keväänä ensimmäisen suomenkielisen saarnansa.

Toinen erityisen ilahduttava asia on ollut seurata uzbekkiystävämme Dilshodin ja hänen perheensä elämää. He ovat olleet sydämellämme jo useita vuosia eli siitä asti kun tutustuimme Dilshodiin vuonna 2017. Nyt hän opiskelee teologiaa Evankelisen lähetysyhdistyksen stipendiaattina jo toista talvea Pietarin kristillisessä yliopistossa ja on hyvin tyytyväinen päätökseensä aloittaa opinnot. Me rohkaisimme häntä teologianopintoihin ainakin pari vuotta ennen kuin hän tohti pyrkiä opiskelemaan. Keskustelimme hänen kanssaan monista hengellisen elämän ja perhe-elämän kysymyksistä usein hyvin syvä-

lisisesti. Hän on myös ollut mukana Pyhän Marian seurakunnan bändissä alusta asti, ja on sen kantavia voimia.

Vielä yksi viime vuoden ilonaihe on Pyhän Marian seurakunnan bändin kasvu. Bändin toiminta oli aivan aluksi hyvin vaatimatonta muutaman hengen musisointia. Harjoittelimme ohjelmistoa ainakin vuoden ennen kuin meillä oli koossa kymmenen laulua ja pystyimme järjestämään ensimmäisen Musiikin ja rukouksen -illan. Nykyään harjoittelemme uusia lauluja kaiken aikaa ja ohjelmistomme onkin jo hyvin laaja sekä määrällisesti että tyylillisesti. Se koostuu kansainvälisestä jumalanpalvelusmusiikista ja lauluista, joiden sanat on osoitettu

Musiikin ja rukouksen ilta 12.1.2024.

Jumalalle kuin rukouksena. Pyhän Marian seurakunnassa on Musiikin ja rukouksen -iltoja talvikaudella noin kerran kuussa. Usein joudun korostamaan sitä, ettei kyseessä ole konsertti, vaan aina on tarkoitus laulaa yhdessä rukoillen. Tätä varten bändin julkisen musisoinnin yhteydessä laulujen sanat heijastetaan aina valkokankaalle. Usein tällaisten tilanteiden jälkeen joku kuulija kertoo halustaan liittyä mukaan ja aina meillä on tilaa uusille jäsenille vähintään bändin kuorossa. Musiikin ja rukouksen -iltojen lisäksi bändiä pyydetään esiintymään erilaisissa kirkon tapahtumissa, joten olemme monenlaisissa tilaisuuksissa mukana erilaisilla kokoonpanoilla.

Saksofoni - ylellisyystarvike?

Haasteitakin vuoteemme on kuulunut. Esimerkiksi edestakainen matkustaminen on vaatinut pääinstrumenttini tenorisaksofonin kuljettamista mukanaamme molemmissa maissa. Suomen seurakuntavierailuilla meidän toivotaan usein musisoivan Anun kanssa yhdessä ja Pietarissa luonnollisesti tarvitsen soitintani. Euroopan komission tulkinnan mukaan tavallinen ammattityökäluni on ylellisyystarvike, jota ei saa viedä Venäjälle. Siksi anoimme apuraha sekä Evankeliselta lähetysyhdistykseltä että Wycliffe Raamatunkääntäjiltä, jotta voisimme hankkia toisen soittimen, jotta kuljetuksessa ei syntyisi ongelmia valtakunnan rajalla. Maksoimme itse yhden kolmasosan hinnasta ja hankimme soittimen, joka Anun oli tarkoitus tuoda Pietariin minulle. Venäjän tulliviranomaiset kuitenkin tulkitsivat, että soitin täytyi aiemmasta käytännöstä poiketen tullata, eikä tämä ollut enää auton tullauksen jälkeen mahdollista. Niinpä he ottivat soittimen hoiviinsa. Asiaa on selvitetty tullin edustajien kanssa useissa tapaamisissa Viipurissa. Siellä päätettiin, että Anun tulisi maksaa mittava sakko, jotta soitin palautettaisiin meille. Ystävämme ja Pyhän Marian seurakunnan aktiivinen jäsen juristi Tujana neuvoi Anua valittamaan asiasta, jotta häntä koskeviin papereihin Venäjän viranomaisilla ei tulisi merkintää, joka tulevaisuudessa mahdollisesti estäisi maahan pääsyn. Nyt saksofonista on käyty oikeutta jo kolme kertaa ja tuomari miettii ratkaisuaan, minkä rukoilemme olevan meille suotuisa. Pyhän Marian seurakunnan katekeettana palveleva juristi Dmitri antoi viime vaiheessa Tujanalle vielä merkittäviä neuvoja. Lisäksi Inkerin kirkon keskuskansliassa työskentelevä juristi Grigori aikoo tulla Viipuriin mukaan Tujanana ja Anun avuksi seuraavaan istuntoon.

Kutsu esirukoukseen

Erialaisten haasteiden ja ilonaiheiden keskellä elämme täällä naapurimaassa, joka tuntuu nykyään olevan kauempana kotimaasta kuin aiemmin. Arkielämä täällä on kuitenkin edelleen jokseenkin samanlaista kuin aiemmin ja koemme samaa lämpöä kuin ennenkin kohdatessamme tšekäläisiä ihmisiä. Rukoilen, että Jumala siunaisi Venäjän eri kansoja ja puhuttelisi niitä tänä vaikeana aikana. Pyydän myös, että raja-aidat ihmisten, kansojen, kirkkojen ja seurakuntien välillä madaltuisivat. Odotamme aikaa, jolloin kansat ja valtakunnat kokoontuvat yhteen palvelemaan Herraa niin kuin muun muassa psalmissa 102 kuvataan.

Petteri

*Siionissa kuulutetaan Herran nimeä, Jerusalem kai-
kuu hänen kiitostaan, kun kansat kokoontuvat yh-
teen, kun valtakunnat tulevat palvelemaan Herraa.
Ps. 102: 22-23*

Kuvat: Mannermaa

Anu ja Tujana Viipurin oikeustalon ovelta 24.10.2024.

In memoriam

Kalevi "Kille" Lyyra

13.3.1940-26.4.2023

Kille oli pyhäkoulunopettaja, partiojohtaja, tukipylväs Värälän kylässä, Elimäen seurakunnassa, Elimäen kunnassa, evankelisessa liikkeessä ja miestenpiirin vetäjä yli 50 vuotta.

Kille syntyi talvisodan päättymispäivänä 13.3.1940 perheen evakkomatalla Ikaalisissa. Kasteessa hän sai nimen Kyösti Kalevi. Perhe asettui asumaan Värälän kylään Elimäelle. Siellä Kyösti Kalevista tuli Kille. Hän oli niin Kille, että kerrotaan seurakuntalaisesta, joka oli oppinut tuntemaan Lyyran Killen, mutta kysynyt kerran ihmeissään: *"Kuka se Lyyran Kalevi on?"*

Kuusi kuukautta sitten Kille kuoli. Suhteessa kuolemaan hänellä, innokkaalla saunamiehellä, oli kaiken teoria. Hän sanoi joskus: *"Jos kuolen nuorena, se johtuu saunomisesta, jos elän vanhaksi, se johtuu saunomisesta."*

Kille oli huumorimies. Sen huomasi koulutoimenjohtaja Erkki Ollikainenkin. Hän totesi kerran: *"Sillä Lyyralla on ihmeellinen kyky laukaista koululautakunnan kiperiä tilanteita ihan vain huumorilla."*

Killen huumorissa oli usein itseironiaa. Kerran hän kehui itseään: *"Olen ollut useamman kauden kunnanvaltuustossa, ja jokaisella kaudella on onnistuttu nostamaan veroäyriä."*

Kille oli juttumies. Hän oli saanut varttua Lyyrojen juttu- ja sana-akatemiassa. Minä kuulin Killen ensimmäisen jutun Kymenlaakson partiopoikien leirillä Utissa v. 1957. Kille kertoi meille nuoremmille iltanuotiojuttua Lapin vaelluksesta ja karhun kohtaamisesta.

Kun seurakunnan miestenpiiri teki retken Vienan Kemiin kuusi vuotta sitten, niin ajattelin, että kyllä Killenkin jutut loppuvat Petroskoihin mennessä. Eivät ne loppuneet. Niitä riitti Vienan Kemiin saakka ja vielä paluumatkallekin.

Hyvää juttutukea hänelle tarjosivat Laitisen Otto, Rapelin Toivo, Paukkurin Pisku, Värälän ukot, kansakoulun opettaja, Siionin kannel, kansakoulun laulukirja ja anoppi.

Niin - anoppi. Kille oli ihmemies. Vuolaasti hän saattoi anoppiaan kehua, vaikka kuulopuheiden mukaan alku oli ollut hiukan dramaattinen. Kun rva Alasaari kuuli, että hänen Ulla-tyttärensä oli mennyt kihloihin jonkun maanviljelijäpojan kanssa, jostain Värälän kylästä, niin hän oli paiskannut kädessään olleen voipaketin kammarin seinään. Nopeasti rauha ja iloinen mieli palasi, ja Killestä tuli aivan kärkimiehiä anopin vävypoikagalleriaan.

Kille oli maalaismies ja maanviljelijä. Joskus hän totesi, että maanviljelijän ammatti on maailman paras ammatti. Eikä sitä ollut syytä epäillä, kun näki millä innolla ja antaumuksella Kille kävi keväällä toukotöihin, syksyllä satoa korjaamaan ja talvella metsätöihin. Ne olivat hänelle elämän luksusta.

Hellenistisellä ajalla, n. 300 vuotta eKr. elänyt Aristoteles totesi, että hyvään elämään kuuluu fyysinen rasitus, henkinen rasitus ja hauskanpito. Kun Kille teki keväällä toukotöitä tai pilkkoi talvella klapeja, niin ehkä se oli hänelle enemmän hauskanpitoa kuin fyysistä rasitusta.

Killellä oli hyvä Raamatun tuntemus. Sen me raamattupiirissä huomasimme. Sen oli aikoinaan huomannut myös hänen uskonnon opettajansa Kauko Utriainen Kouvolan lyseossa. Hän kysyi uskontotunnilla, miksi kynttilänpäivää vietetään. Kille oli ainoa, joka sen tiesi. Utriainen riemastui: *"Lyyra, te olette ensimmäinen Kouvolan lyseoon tulleista oppilaistani, joka sen on tiennyt."*

Luokkakaverit palkitsivat Killen ja alkoivat nimittää häntä kynttiläksi.

Mikä Killestä olisi tullut, jos hän ei olisi päässyt tuohon maailman parhaimpaan ammattiin? Sitä olen joskus mieleissäni pohtinut ja päätyneet ajatukseen, että hänestä olisi tullut käytännöllisen teologian professori tai ainakin apulaisprofessori, sillä Kille oli uskossaan hyvin käytännöllinen. Kun hän oli saanut ylinopeus-sakon, niin hän saattoi raamattupiirissä kysellä: *"Mitähän Jumala tahtoi minulle tällä opettaa?"*

Muutamia vuosia sitten Kille puhui Elimäen kirkossa. Hän kertoi millaisia luottamusmiehiä ja tukipylväitä Jumala valitsi:

- Mooses, kansan vapauttaja - miesmurhaaja faaraon hovissa
- Daavid, Israelin kuningas - aviorikkoja ja murhamies
- Pietari, seurakunnan johtaja - Kristuksen kieltäjä
- Paavali, apostoli - seurakunnan vainooja

Jeesuksesta sanotaan, että Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Killessäkin oli paljon armoa ja totuutta. Kuusi kuukautta sitten, huhtikuun 13. päivänä, mietimme raamattupiirissä, vieläkö piiriä pidetään kahden viikon päästä. Sovimme, että kokoonnutaan vaan. Killenkin oli sitä mieltä. Kun sitten kokoonnuimme, Killen paikka oli tyhjä. Hänen poikansa Petrus toi tiedon, että Kille oli kuollut. Siirtynyt Värälän kodista Taivaan kotiin.

Miestenpiirille oli Killeltä viesti:

"Sydämellinen kiitos monivuotisesta yhteisestä taipaleesta. Se on ollut minulle erittäin tärkeä. Toivon, että kerran perillä kaikki piiriläiset olisivat paikalla.

Siunattua matkaa edelleen jokaiselle Jeesukseen turvaten."

Olli Jokiranta muisteli Killeä Elimäen miestenpäivillä 29.10.2023

"Verellä ostettu, veren armoon kastettu, eksynyt, etsitty, löydetty, hoidettu, kotiin kannettu."

Eeli J.Hakala

Lapsenlapselta saatu Hyvän paimenen kortti, joka oli Killen sairastuoteen äärellä. Tätä korttia Kille katsoi useasti sairastuoteellaan.

Terveiset toimistosta

Toimisto tiedottaa:

- jäsenmaksu 2024 laskutetaan helmikuun aikana
- Pääsiäisen Valo 2024 ilmestyy hiljaisella viikolla (13)
- kotisivuillemme Materiaalipankkiin on päivitetty tilitysselvityskaavake, 2 x tapahtumapohja sekä tilastokaavake

Kulunut vuosi oli taas kiireinen toimistossakin, vaikkakaan ei ne aikaisempatkaan vuodet verkkaisia ole olleet, mutta menneenä vuonna laitettiin vielä yksi "isompi vaihde silmään" ja vauhtia kovemmaksi, että lähes kaikki työt ja toimeksiannot sai tehdyksi. Ja kyllä se loppuvuodesta alkoi jo tuntumaankin. Koneella on tullut istuttua paljon, mm. sähköpostiviestien äärellä, lehden ja kirjeiden taitossa, esitteiden ja mainosten päivittämisessä ja uusien laatimises- sa, myytyjen tuotteiden sekä muiden työntekijöiden kilometrejä seurakunta- tms. vierailuista laskuttaessa, nettikalenterin tapahtumatietojen lisäämisessä ja päivityksessä, erilaisten korttien laatimisessa ja askartelussa, ideoidessa uutta, uuden opettelussa ja taitojen kartuttamisessa. Työajan ulkopuolella tietokone on saanut levätä ja olla rauhassa :) Koneella istumisen lisäksi työpäiviin on toki mahtunut vielä paljon muuta- takin, mm. monenlaisia reissuja. Työntekijäkoontuminen oli helmikuussa Ilmajoella, jossa samalla osallistuttiin kesäjuhlien suunnitteluun ja tutustuttiin juhlatiloihin. Maaliskuun lopulla oli Elyn 15v-juhla sekä kevätkokous ja Viro-seminaari Linnainmaan srk-talolla Tampereella. Joululehteä suunniteltiin toukokuun alussa Seinäjoella. Kesäjuhlat oli Ilmajoella elokuun alussa. Syyskuun puolivälissä oli Lapuan hiippakunnan Lähetysseminaari Kuortaneen Haapaniemessä ja vielä heti sen perään yksi työntekijäkoontuminen Helsingissä.

Uusi vuosi on alkanut vähintäänkin samalla tahdilla ja mallilla kuin kulunut vuosikin. Mutta kevättä kohti mennään ja valon määrä lisääntyy pikku hiljaa.

Kiitos teille, ihanat ihmiset, armoa ja iloa tähänkin vuoteen :)

Virpi, toimistonhoitaja

Aurinkokuva: Virpi

Ilmajoen kesäjuhlilla ruokalippujen myynnissä ja Infossa Tero ja Virpi. Ja Hetakin :) Kuvat: Timo Keski-Antila ja Hannu Kivisaari

Elyn valtakunnallinen kolehtipyhä 8.12.2024

Kirkkohallitus myöntää kaikille kirkon lähetysjärjestöille vähintään yhden valtakunnallisen kirkkokolehdin ja yhden suosituskolehdin. Tänä vuonna Elyn kirkkokolehti kerätään toisena adventtisunnuntaina eli 8.12.2024.

Kolehti kerätään koulutus-, perhe- ja kirkollisen työn hyväksi Virossa ja Venäjällä. Elyn työ on painottunut lähialuille, Venäjälle ja Viroon. Olemme lähetysjärjestö, siis julistamme, koulutamme ja lähetämme. Evankeliumin julistaminen ja lähetystyön tekeminen ei ole yksin Elyn tehtävä, se on kirkon tehtävä. Kirkko on olemassa, jotta evankeliumi, ilosanoma menisi eteenpäin. Jotta Jumalan valtakunta tulisi ihmisten keskuuteen. Elyn työ on kirkon työtä, yhdessä tekemistä paikallisseurakunnan kanssa. Elyn työn ytimessä ovat evankeliumin julistaminen, diakoniatyö ja heikkojen ja syrjittyjen auttaminen.

Lähetämme myös lähetystyöntekijöitä kouluttamaan ja julistamaan.

Elyn palveluksessa oli 1.1.2024 6 lähetystyöntekijää ja lisäksi mahdollistimme kahdeksan kansallisen työntekijän palvelutehtävän omassa kirkossa.

Varaa 8.12. kalenteriisi. Ota yhteyttä oman seurakuntasi pappiin ja osallistu Elyn kirkkopyhän toteuttamiseen. Voitko olla tekstinlukijana, esirukouksen valmistelijana, kolehdin kerääjänä tai toivottamassa ihmisiä tervetulleeksi kirkkoon?

Olisiko Elyn joululehti hyvä tervehdys kirkkovieraille?

Elyn kirkkopyhä Haminassa 4.6.2023, Antero Rasilainen saarnasi ja siunasi kannetun kolehdin.

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettäville tapahtumille

Helmikuussa 2024

Ma 12.2. Salo, Kaffemuki (srk-talon Vaskisali, Kirkkokatu 6), klo 14 Päiväkahviseurat, hartaus ja Viron terveisiä, Kari Tynkkynen. Kahvit 13 alk.

Ti 13.2. Lapua, klo 18 Ystävänkävän aattoseurat Ulla ja Pekka Lato-mäellä.

Ke 14.2. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, ANNA-sali (Kruunupyyntie 3), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan. Lauletaan Siionin kannelta.

To 15.2. Kauhajoki, srk-keskuksen kahvio (Kyntäjantie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala, Tuuli Tamminen-Syrjälähti.

Su 18.2. Ylihärmä, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola. Tarjoilut ja seurat srk-talolla, Satu Kivisaari.

- **Seinäjäki**, srk-keskus, alasali, klo 14 Siionin kannel -seurat, Jukka Tuppurainen, Pia Ketola, juonto Leena Mikkonen, kanttori Marjatta Perttula. Haastateltavana nepalilainen perhe:

Kunti, Raju ja Daniel. Kahvitarjoilu 13.30 alk.

Ma 19.2. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 21.2. Kokkola, Lähetyssoppi avoimna klo 11-15, Elyn ystävät vastuuvuorossa.

To 22.2. Alavus, Olohuone (Järvi-uomantie), klo 12.30 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari.

- **Tampere**, Kauksun Kulma (Keski-senkatu 5), klo 17.30 Kahvia, sanaa ja Siionin kanteleen toivelauluja, Juhani Kärkkäinen, Vilho Salomaa, Käkelät.

Su 25.2. Alajärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola, lit. Mari Pulkkinen.

- **Marttila**, kirkko (Kirkkotie 3, 21490 Marttila), klo 10 Messu, saarna Kari Tynkkynen, lit. Tero Vaarna. Kirkkokahvit Viron terveisin srk-talossa, Tynkkynen, Vaarna.

- **Helsinki, Puistolan** kirkko (Tenavatie 4, auton navigaattoriin osoitteeksi Kasukka, Helsinki), klo 17 Valon messu, puhe Kari Tynkkynen,

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein/WhatsApp) **6.3.2024** mennessä, kiitos. Pääsiäisen Valo 2024 ilmestyy viikolla 13.

ELYn Viron lähetti ja Malmin srk:n nimikkolähetti; juonto Anne Meretmaa, esirukous Annikki Erelä, lit. Markku Arola, musiikissa mm. Kirsi ja Mikko Pettinen. Messun aikana lapsille pyhäkoulu. Messun jälkeen iltatee.

Ke 28.2. Jalasjärvi, srk-talo, klo 12.30 Siionin kannel -seurat, Erkki ja Tuula Yli-Krekola, Mikko-Matti Rinta-Harri.

- **Espoo, Olarin** kirkko (Rälssitilankuja 1), klo 18 Iloisten laulujen ilta, lauletaan Kannelta, Oiva Hujanen.

Maaliskuussa

Pe 1.3. Hämeenlinna, Reskan Kulma (Raatihuoneenk 19), Huom.kellonaika! klo 16-17.30 Raamattuhetki, Roomalaiskirje 2. luku, Miikka Anttila, Matti Niemistö. Aluksi kahvit.

Su 3.3. Laihia, kirkko, klo 10 Lähetyspyhä, messu, Antti Yli-Opas, saarna Heikki Hangasmaa. Lähetyslounas ja -juhla srk-talolla, Merja Kramsu, Satu Kivisaari, Keijo Niemelä.

- **Kirkkonummi**, kirkko (Tallinmäki 1), klo 10 Messu, Oiva Hujanen. Lähetystilaisuus "Viron kirkko versoo!", Hujanen.

Ma 4.3. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Merja Kramsu, Sirpa Keski-Antila.

- **Tampere**, Kalevan kirkko (sali 9, Liisanpuisto 1), klo 15 Siionin kannel -seurat.

Ti 5.3. Ylistaro, srk-talo, klo 18 Lähetysseurat, Merja Kramsu, Ida Soininen, Satu Kivisaari.

Ke 6.3. Järvenpää, Vanhan kirkon Oliivi (Kirkkotie 2 B), klo 14 Lähetyspiiri, Pekka Kiviranta.

To 7.3. Kokkola, Lähetyssoppi, klo 12 Hartaus- ja lauluhetki, Satu Kivisaari.

**Siionin kannel seurat
Seinäjoen
seurakuntakeskuksessa
su 18.2. klo 14.00**

**Kahvitarjoilu
alk. klo 13.30**

**Haastateltavana
nepalilainen perhe:
Kunti, Raju ja Daniel
Puheita:
Jukka Tuppurainen ja
Pia Ketola
Kanttorina:
Marjatta Perttula
Juonto:
Leena Mikkonen**

- **Nurmo**, srkn Olotila (Valkiavuorentie 2), klo 12 Kiikkustuolivieraana Merja Kramsu.

Su 10.3. Peräseinäjoki, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Jani Latva-Nikkola. Seuroissa Merja Kramsu, Satu Kivisaari, Elisabet Mäki-Mantila.

- **Lohtaja**, kirkko, Kokkolan rovastikunnan Lähetyspäivä, klo 10 Messu, Antti Lapinoja, saarna Kari Tynkkynen. Ruokailu ja Lähetysjuhla srk-talolla, Lapinoja, Tynkkynen kertoo Viron työstä ja mitä kuuluu Viron kirkolle tänään.

- **Lohtaja**, klo 18 Siionin kannel -lauluseurat Vuokko ja Juha Orjalan kodissa (Sapparintie 9), Antti Lapinoja, Kari Tynkkynen.

Ma 11.3. Lohtaja, klo 10-11 Juttukahvilan vieraana lähetystyöntekijä Kari Tynkkynen.

- **Kokkola**, Lähetyssoppi (Läntinen kirkkokatu 17), klo 18 Ilta lähetyselä, Kari Tynkkynen, Minna Lempiälä.

Ke 13.3. Lapua, Virranniemi, klo 18 Lyhtyilta, Kari Tynkkynen, Anneli ja Kari Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Sini Koski, Satu Kivisaari.

To 14.3. Kauhajoki, srk-keskuksen kahvio (Kyntäjätie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

Pe 15.3. Salo, srk-talo, klo 11-13 Pastanttipuuro-tapahtuma. To 14.3. perunoitten kuorimatalkoot srk-talolla.

Ma 18.3. Kurikka, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

- **Salo**, Kaffemuki (srk-talon Vaskisali, Kirkkokatu 6), klo 14 Päiväkahviseurat, Pekka Kiviranta.

Ke 20.3. Espoo, Tapiolan kirkon seurakuntasali, klo 18 Iloisten laulujen ilta Siionin kanteleen sävelin, Oiva Hujanen, Markus Silvola ja Jenna Savukoski.

To 21.3. Alavus, Olohuone (Järviuomantie), klo 12.30 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari, Marja Suokas.

- **Tampere**, Kauksun Kulma (Keski-sentie 5), klo 17.30 Kahvia, sanaa ja Siionin kanteleen toivelauluja.

La-su 23.-24.3. Jämijärvi, srk-talo (Kirkkotie 14), Lähetysten koulutus- ja virkistyspäivä. La klo 9 Aamumessu ja -kahvit, klo 10.30 Raamattuluento, klo 12 lounas, klo 13-14.30 Elyn esitely, kahvit. Su Elyn kirkko- ja lähetyspyhä, klo 10 messu kirkossa, saarnaaja Elystä. Lähetystilaisuus, Merja Kramsu, Pekka Kiviranta.

Su 24.3. Paimio, kirkko, klo 10 Messu, Oiva Hujasen työhön siunaaminen. Lähetystilaisuus.

- **Kannus**, Pappila (Valtakatu 13), klo 14 Siionin kannel -seurat, Sakari Typpö, Satu Kivisaari, kanttori. Kahvit 13.30 alk.

Ma 25.3. Espoo, Suvelan kappeli (Kirstintie 24), klo 17 Lähetyspiiri, Oiva Hujanen.

- **Ylihärmä**, kirkko, klo 18 Hiljaisen viikon iltakirkko, Kari Tynkkynen, Satu Kivisaari.

Ti 26.3. Jalasjärvi, kirkko, klo 18 Hiljaisen viikon iltakirkko, lit. Markku Siltala, saarna Kari Tynkkynen, kantt. Maaria Korts.

Ke 27.3. Alahärmä, klo 12 Voltin koulu, Laula kanssain -tilaisuus, Kari Tynkkynen, Satu Kivisaari.

- **Alahärmä**, srk-talo, klo 13 Meidän kerho, Kari Tynkkynen, Aki Paavola.

To 28.3. Alahärmä, kirkko, klo 11.30 Laula kanssain -tilaisuus, Kari Tynkkynen, Miia Antila.

Pe 29.3. (pitkäperjantai) Seinäjoki, Soukanjoen srk-koti, klo 14 Ristinjuhla, Kari Tynkkynen, Mikael Tammilehto, Satu Kivisaari, Peräkammarikuoro, kanttori. Kahvitarjoilu 13.30 alk.

Katso päivitetty tapahtumatiedot www.evankeliset.net/kalenteri

Nyppyttäjien joulumyyjäisvalmistelut Poltinahon srk-talolla joulukuussa 2023. Oik. piirin vastaava Laura Nurminen. Kuva: Ulla Kataja

Tulossa syyslomalla: 15.-17.10.

Aarrearkku

-LEIRI

kaikenikäisille

Karstulan Evankelisella Opistolla,
mukana mm. Satu Kivisaari, Pekka Kiviranta, Opiston rehtori Mervi Viiru.

Ohjelmaa lapsille ja aikuisille.

Lisätietoa

p. 0505636079/Satu

Niin Herra, aina uudelleen
varjelet uuteen kevääseen
siemenen hangen alla.
Se elää yössä, haudassaan,
auringon kutsun kuullessaan
se nousee versomalla.

On vaatteenasi valkeus.
Myös revontulten loimotus,
yötaivas kertoo siitä.
Vaan ole itse, Herramme,
palava lyhty yössämme,
muu valkeus ei riitä.

Sakari Topelius